

РЕШЕНИЕ

№ 7875
София, 10.06.2014

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Седмо отделение, в съдебно заседание на тринадесети май две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: БОЯН МАГДАЛИНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЛОЗАН ПАНОВ

ДАНИЕЛА МАВРОДИЕВА

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 79/2014.

Боряна Георгиева
Валентина Драганова
ЛОЗАН ПАНОВ

и с участието
изслуша докладваното

Производство по реда на чл. 208 и сл. Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по касационна жалба на заместник кмета на община Търговище против решение № 76 от 18.11.2013 г. по адм. дело № 132/2013 г. на Административен съд - Търговище, с което е отменено негово Решение № 94-00-2039/16.09.2013 г. и преписката е върната за ново произнасяне. В касационната жалба се релевират касационни основания по чл. 209, т. 3 АПК. Претендира се присъждането на разноски.

Ответникът – Красимир Димитров Русев от гр. Търговище, чрез своя процесуален представител, представя становище, в което поддържа, че решението е правилно и законосъобразно. Претендират се разноски.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, състав на седмо отделение, намира, че жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна - участник в първоинстанционното производство, имаща право и интерес от обжалването. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С оспореното решение е отменено Решение № 94-00-2039/16.09.2013 г. на заместник кмета на община Търговище, с което е постановен отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по Заявление с вх. № ДОИ-22/27.08.2013 г., подадено от Красимир Димитров Русев, и преписката е върната за ново произнасяне.

Административен съд – Търговище е приел, че от текста на заявлението е видно, че се иска предоставяне на копие от договор за замяна на общински земеделски имот с № 000225 от 192.712 дк. в землището на с. Буховци за земи в няколко села на Общината, собственост на „Зем Проект” ООД, гр. Варна, сключен между кмета на община Търговище и „Зем Проект” ООД, гр. Варна. Според решаващия съд всяко искане за достъп по ЗДОИ, съгласно чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, следва да съдържа описание на исканата обществена информация, а не само достъп до документ с материален носител на информацията. Този порок на заявлението е следвало да бъде констатиран от административния орган (чл. 29, ал. 1 ЗДОИ), но по преписката няма данни административният орган да е уведомил заявителя за недостатъка в заявлението му и да му е предоставил възможност да уточни исканата от него информация. По тези съображения, Административен съд – Търговище е отменил процесното решение, като издадено при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и

на принципа на служебното начало по чл. 9, ал. 4 АПК и е върнал преписката на компетентния административен орган за изпълнение на задълженията му по чл. 29, ал. 1 ЗДОИ.

Решението е правилно, макар и по други съображения.

За да възникне задължение за субекта по чл. 3 ЗДОИ да предостави достъп до обществена информация, правото трябва да бъде надлежно упражнено по реда на чл. 24 и сл. ЗДОИ от заявителя. Законодателят е въвел конкретни изисквания към съдържанието на заявлението за достъп, като съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ е необходимо описание на исканата информация, а съгласно т. 3 на цитирания текст следва да бъде посочена предпочитаната форма на предоставяне на тази информация. В случая заявлението на Красимир Димитров Русев съдържа всички изискуеми реквизити по чл. 25, ал. 2 ЗДОИ, поради което е редовно от формална страна и органът е бил длъжен да се произнесе по същество на искането. Това е така, тъй като със заявлението е поискан достъп до информация, като в съответствие с чл. 25, ал. 1, т. 3 ЗДОИ е посочена предпочитаната форма за предоставянето му.

Изводите на Административен съд – Търговище, че така както е формулирано заявлението да се получи копие от договор, не представлява редовно искане за достъп до обществена информация, поради несъответствие с чл. 25, ал. 1, т. 2 ЗДОИ, са неправилни. Видно от текста на чл. 2, ал. 2 ЗДОИ, информацията по ал. 1 е обществена независимо от вида на нейния материален носител. Т. е. сам законът поставя знак на равенство между информацията, съдържаща се в даден документ и самия документ като неин материален носител. Искането на копие от документ е равносилно на искане за достъп до съдържащата се в него информация (в този смисъл Решение № 2113 от 9.03.2004 г. на ВАС по адм. д. № 38/2004 г., Решение № 1165 от 1.02.2006 г. на ВАС по адм. д. № 9728/2005 г., 5-членен с-в, Решение № 2761 от 23.02.2011 г. на ВАС по адм. д. № 13930/2010 г., 5-членен с-в, Решение № 4904 от 9.04.2013 г. на ВАС по адм. д. № 8257/2012 г. и др.). Дали се иска конкретният материален носител на информацията или се иска описателно самата информация, е ирелевантно за дължимостта ѝ. Наред с това по смисъл на § 1 от ДР на ЗДОИ "Материален носител на обществена информация" е текст, какъвто несъмнено се съдържа в един договор. Материалният носител на информацията, в случая съответния документ, не е нещо, което се иска заради неговия материален субстрат, а заради информацията, която съдържа. В този смисъл, административният орган е следвало да се произнесе по редовното заявление с вх. № ДОИ-22/27.08.2013 г., подадено от Красимир Димитров Русев, а отказът за предоставянето на информация е незаконосъобразен, като препискана следва да се върне на административния орган за ново произнасяне.

Неоснователно е твърдението в касационната жалба, че в случая се касае за частноправни сделки, при които липсва обществен характер на информацията. Разпореждането с недвижими имоти - частна общинска собственост без провеждане на търг или конкурс, представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 ал. 1 ЗДОИ и достъп до такава следва да бъде предоставян при спазване на принципа на защита на личната информация и при условията на чл. 31 ал. 4 ЗДОИ, съгласно чл. 37 ал. 2 ЗДОИ. Общественият интерес от получаване на информация за това при какви условия се извършва разпореждане с недвижими имоти - частна общинска собственост и дали се спазват предвидените в нормативните актове предпоставки и процедури за това, несъмнено следва да се квалифицира като надделяващ обществен интерес, по смисъла на пар. 1 т. 6 ЗДОИ, тъй като чрез предоставянето на подобна информация ще се повиши прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 ал. 1 ЗДОИ.

Относно доводите за необходимостта от съгласие на третото лице за предоставяне на информацията, настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, че случаите в ЗДОИ, когато исканата информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ, са два: когато тя съдържа лични данни на участващите в сделката лица или когато представлява търговска тайна, чието предоставяне или

разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци. В първата хипотеза, при несъгласие за предоставянето ѝ от страна на третото лице органът, на основание чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Във втората хипотеза, съобразно общият принцип, прогласен в чл. 17, ал. 2 ЗДОИ, исканата информация при посочените условия се отказва. Законът обаче сам предвижда изключение от този общ принцип с чл. 17, ал. 2, пр. последно и чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ: задължението за предоставяне остава, ако е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Такъв интерес се предполага до доказване на противното в случаите на § 1, т. 5, б. "е" от ДР на ЗДОИ - когато исканата информация е свързана със страните, подизпълнителите, предмета, цената, правата и задълженията, условията, сроковете, санкциите, определени в договори, по които едната страна е задължен субект по чл. 3 от с. з. При положение, че Община Търговище като страна по договора, чието предоставяне се иска, е именно такъв субект, а законът въвежда оборимата презумпция за наличен надделяващ обществен интерес, кметът на общината, съответно оправомощените от него лице, са били длъжни да предоставят информацията или да установят липсата на надделяващ обществен интерес. Мотиви за липса на някакъв интерес в решението на заместник кмета на община Търговище, върху когото лежи доказателствената тежест да обори законовата презумпция, липсват. Следователно по силата на необорената в случая законова презумпция на § 1, т. 5, б. "е" от ДР на ЗДОИ следва да се приеме, че е налице надделяващ обществен интерес, изключващ отказа от достъп до исканата обществена информация.

Предвид гореизложеното, постановеното от първоинстанционния съд решение е правилно като краен резултат, същото не страда от релевираните в касационната жалба пороци и следва да бъде оставено в сила. Преписката по Заявление с вх. № ДОИ-22/27.08.2013 г., подадено от Красимир Димитров Русев, следва да се върне на административния орган за ново произнасяне, като се предостави исканата информация.

При този изход на спора е основателно искането на ответника по жалбата за присъждане на разноски. Касационният жалбоподател следва да бъде осъден да заплати направените по делото съдебни разноски в размер на 450 лв., представляващи възнаграждение за адвокат по договор за правна защита и съдействие.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во АПК, Върховният административен съд, седмо отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 76 от 18.11.2013 г. по адм. дело № 132/2013 г. на Административен съд – Търговище.

ОСЪЖДА Община Търговище да заплати на Красимир Димитров Русев от гр. Търговище, разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 450 (четиристотин и петдесет) лева. Решението е окончателно.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Боян Магдалинчев
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Лозан Панов
/п/ Даниела Мавродиева